II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 10 november 1999

betreffende de door Italië geplande steunregeling ten behoeve van middelgrote en kleine bedrijven in regio's die onder doelstelling 1 vallen

(kennisgeving geschied onder nummer C(1999) 3867)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(2000/235/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Na de betrokken partijen overeenkomstig vorenvermelde bepalingen [1] te hebben verzocht hun opmerkingen te maken en rekening houdende met deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. **Procedure**

(1) Bij brief van 10 april 1997 heeft de permante vertegenwoordiging van Italië de Commissie, overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag, in kennis gesteld van een ontwerp-wijziging van het CIPE-besluit met betrekking tot de uitvoeringsbepalingen van het in artikel 2 van wet nr. 341 van 8 augustus 1995 bedoelde garantiefonds ten behoeve van het MKB in de regio's die onder doelstelling 1 vallen.

(2) Het onderzoek van de betrokken maatregelen is als volgt gesplitst:

In het kader van het dossier N 249/A/97 heeft de Commissie, overeenkomstig de artikelen 87 en 88 van het Verdrag, de wijzigingen van de in het CIPE-besluit van 10 mei 1995 vervatte maatregelen die van toepassing waren op andere sectoren dan landbouw, visserij en aquacultuur, onderzocht en goedgekeurd (brief van de Commissie SG(97) D/7216 van 25 augustus 1997).

De toepassing van de maatregelen als bedoeld in artikel 2 van wetsdecreet nr. 244 van 23 juni 1995, omgezet in wet nr. 341 van 8 augustus 1995 (hierna wet nr. 341/95 te noemen), waarbij de algemene beginselen van het fonds worden vastgesteld, en in het besluit van het CIPE van 10 mei 1995 betreffende de toepassingsbepalingen van wet nr. 341/95, gewijzigd door de bij de brief van de Italiaanse autoriteiten van 10 april 1997 gemelde bepalingen, is door de Commissie onderzocht in het kader van dossier nr. N 249/B/97.

(3) Bij telex nr. 52140 van 5 mei 1997, bij telex nr. 31756 van 5 augustus 1997 en bij telex nr. 14/3786 van 19 september 1997 is om aanvullende informatie gevraagd. Bij telex nr. 2326 van 12 januari 1998 heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten verzocht op de laatstgenoemde telex van 19 september 1997 te reageren.

Aanvullende informatie is verstrekt bij brief van de permanente vertegenwoordiging van Italië van 2 juni 1997, geregistreerd op 5 juni 1997, bij fax van 21 juli 1997, geregistreerd op 22 juli 1997, bij brief van 27 november 1997, geregistreerd op 3 december 1997 en bij brief van 18 februari 1998, geregistreerd op 4 maart 1998.

(4) Bij brief van 20 mei 1998 (SG(98) D/4034), heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten in kennis gesteld van haar besluit om de in artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag bedoelde procedure in te leiden ten aanzien van de toepassing van de betrokken maatregelen in de sectoren landbouw, visserij en aquacultuur.

(5) Het besluit van de Commissie om de procedure in te leiden is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* [2]. De Commissie heeft de belanghebbenden verzocht hun opmerkingen betreffende de steun mee te delen.

[1] PB C 245 van 5.8.1998, blz. 3.

[2] Zie voetnoot 1.

(6) De Italiaanse autoriteiten hebben hun opmerkingen aan de Commissie meegedeeld bij brieven van 24 juni 1998, 26 november 1998, 9 maart 1999 en 11 mei 1999. De Commissie heeft geen opmerkingen van derden ontvangen. Zij heeft evenwel een brief ontvangen van een potentiële begunstigde van de steunregeling, die protesteerde omdat de goedkeuring van de regeling zo lang op zich liet wachten.

(7) De onderhavige beschikking heeft uitsluitend betrekking op de toepasbaarheid van de betrokken maatregelen in de in bijlage I van het Verdrag bepaalde sectoren (namelijk landbouw, d.w.z. productie of verwerking van landbouwgrondstoffen en afzet van de daarbij verkregen producten, visserij en acquacultuur).

II. **Achtergrond**

(8) Artikel 2 van het wetsdecreet dat is omgezet in wet nr. 341/95 en de uitvoeringsbepalingen die bij het besluit van het CIPE van 10 mei 1995 en latere wijzigingen zijn vastgesteld, voorzien in de invoering van een regeling van garanties ten behoeve van middelgrote en kleine bedrijven die werkzaam zijn in de regio's van doelstelling 1 van het Italiaanse grondgebied. De regeling geldt tot en met 31 december 1999. Zij voorziet in garanties en rentesubsidies bij schuldconsolidaties en in garanties bij participatieleningen en bij participaties van banken of andere particuliere of overheidsinstanties in het kapitaal van MKB's. De steun bij schuldconsolidaties en die bij participaties zijn cumuleerbaar. Het budget bedraagt 3 500 miljard LIT (ongeveer 1 750 miljoen EUR). De betrokken steunmaatregel is bedoeld om, door een verlaging van de kosten voor het aangaan van leningen, de consolidatie una tantum van de kortlopende schulden mogelijk te maken en de toegang van het MKB tot nieuwe financieringsvormen te vergemakkelijken door hun kapitaalvorming te bevorderen.

(9) Om voor de garanties bij schuldconsolidatie in aanmerking te komen moet de schuldconsolidatie een looptijd hebben van zes jaar, met een aflossingsvrije periode van één jaar. Het fonds verleent de betrokken banken een garantie voor 60 % van het geconsolideerde kapitaal. De bijdrage voor de garantie bedraagt 2 % van het geconsolideerde kapitaal. De garantie kan niet worden opgevraagd in geval van faillissement binnen 18 maanden na de verlening van de garantie. Bij faillissement van het bedrijf dekt de garantie 60 % van het krediet van de bank op het moment waarop de insolvabiliteit van het bedrijf een feit is. De garantie wordt ingezet op het moment waarop de procedures voor de invordering van de schulden worden ingeleid. De banken zijn ook verplicht om in het belang van het fonds de procedures voor de invordering van de schulden te volgen. Het fonds kan de bedrijven ook een subsidie van 4,5 procentpunten van de jaarlijkse consolidatierente toekennen. De rentesubsidie mag niet meer bedragen dan 40 % van de referentierentevoet op het ogenblik dat het contract wordt gesloten.

(10) De consolidatie moet het kleinste van de volgende bedragen dekken:

a) de kortlopende schulden op 30 september 1994,

b) de kortlopende schulden in de laatste balans,

c) tienmaal de omzet van het bedrijf volgens de meest recente balans.

Voorwaarde voor toekenning van steun is dat de permanente financiële middelen na consolidatie niet minder bedragen dan 0,75 % van de materiële en immateriële duurzame activa. Het geconsolideerde kapitaal mag in geen geval meer bedragen dan tienmaal de omzet van het bedrijf. Specifieke consolidatiegevallen waarin een bedrag van 40 miljard LIT (20 miljoen EUR) wordt overschreden, worden aan de Commissie gemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag.

(11) Het fonds kan ook garanties verlenen bij participatieleningen met een looptijd van maximaal tien jaar, tot ten hoogste 60 % van het bedrag van de door de banken of andere instellingen verstrekte leningen, tegen een eenmalige bijdrage van 1 % van de geleende som. De garantie kan niet worden opgevraagd in het geval het bedrijf binnen 30 maanden nadat de lening is toegekend, failliet wordt verklaard. Het rentepercentage over de lening wordt door de bank en het bedrijf in onderling overleg overeengekomen. Het fonds kan ook garanties verlenen bij overheidsparticipaties of particuliere participaties in het kapitaal van MKB's, behalve voor participaties van instellingen die, direct of indirect, geheel door de staat worden gecontroleerd. De bijdrage voor deze garantie is 0,75 % van de participatie. De participatie heeft een looptijd van maximaal vijf jaar.

(12) Met betrekking tot de leningen en garanties voor schuldconsolidaties als bedoeld in de overwegingen 8 en 9, wijst de Commissie er in haar beschikking tot inleiding van de procedure op dat aan de hand van de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte informatie niet kan worden opgemaakt of de steun voor schuldconsolidatie wordt verleend aan economisch gezonde bedrijven, dan wel of hij bestemd is om bedrijven in moeilijkheden te redden. De Commissie wijst erop dat, in het eerste geval, de steun zou neerkomen op steun voor de bedrijfsvoering, die in de sectoren landbouw, visserij en aquacultuur verboden is. Indien de betrokken steun bestemd zou zijn voor bedrijven in moeilijkheden, merkt de Commissie op dat hij niet voldoet aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden van 1994 en 1997 ([3]). Wat de bepalingen betreffende reddingssteun betreft, vestigt de Commissie er inzonderheid de aandacht op dat de leningen en garanties een langere looptijd hebben dan zes maanden en niet worden verleend tegen marktvoorwaarden. In verband met de bepalingen betreffende herstructureringssteun merkt de Commissie op dat de begunstigden geen herstructureringsplan hoeven in te dienen en dat de betrokken maatregelen derhalve onverenigbaar zouden kunnen zijn met bovengenoemde richtsnoeren.

([3]) Respectievelijk PB C 368 van 23.12.1994, blz. 12 en PB C 283 van 19.9.1997, blz. 2.

(13) Met betrekking tot de garanties voor participatieleningen en voor het nemen van participaties in het kapitaal van de onderneming door overheids- of particuliere instanties merkt de Commissie op dat deze maatregelen zouden moeten worden beschouwd als steunmaatregelen, omdat ze de begunstigden in staat stellen leningen te krijgen tegen een lagere rentevoet dan de normale marktrente. Bovendien zou, indien de garantie wordt verleend aan bedrijven in moeilijkheden, het gehele gegarandeerde bedrag moeten worden beschouwd als steun. Indien de betrokken steun wordt verleend aan economisch gezonde bedrijven, om specifieke investeringen te financieren die door de begunstigden zijn uitgevoerd, zou de steun volgens de Commissie slechts als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd indien hij voldoet aan de specifieke voorwaarden die in de betrokken sector van toepassing zijn. Steun die wordt verleend aan economisch gezonde bedrijven en die geen betrekking heeft op specifieke investeringen wordt beschouwd als steun voor de bedrijfsvoering, die in de sectoren landbouw, visserij en aquacultuur verboden is.

(14) In haar beschikking om de procedure in te leiden heeft de Commissie bovendien de aandacht gevestigd op punt 20 van het CIPE-besluit van 20 mei 1995, dat achteraf is gewijzigd zoals gemeld, waarin de volgende zin voorkomt:

„[...] RIBS Spa kan als overheidsholding in de zin van wet 662/96, uitsluitend voor de agro-industrie, deelnemen aan kapitaalverhogende acties; het presenteert een jaarverslag over de uitgevoerde maatregelen en het verloop ervan aan het ministerie van Landbouw, dat vervolgens het CIPE informeert".

(15) De Commissie heeft opgemerkt dat de door RIBS Spa, overheidsholding voor de agro-industriële sector (hierna RIBS te noemen), uitgevoerde acties niet door garanties van het fonds waren gedekt en heeft akte genomen van de verklaring van de Italiaanse autoriteiten dat de betrokken acties zijn uitgevoerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, lid 132, van wet nr. 662/96 (financieringswet 1997), d.w.z. tegen marktvoorwaarden, en geen steun vormden. De Commissie heeft evenwel opgemerkt dat de Italiaanse autoriteiten over de betrokken acties geen enkele informatie hadden verstrekt, zoals is voorgeschreven bij de Mededeling van de Commissie betreffende de deelneming van overheidsinstanties in het kapitaal van ondernemingen ([4]), hoewel de Commissie de Italiaanse autoriteiten daarom had verzocht.

III. **Door Italië meegedeelde opmerkingen**

(16) De Italiaanse autoriteiten hebben opmerkingen meegedeeld zowel over de procedure als over de grond van de zaak.

Procedure

(17) Wat de procedure betreft vestigen de Italiaanse autoriteiten er de aandacht op dat de algemene steunregeling ten behoeve van de regio, waarvan de steun die door het garantiefonds wordt verleend aan de MKB's in doelstelling 1-gebieden, overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag aan de Commissie was gemeld bij brief van de minister van de schatkist, de begroting en de economische programmering van 16 december 1994 en van 17 en 26 januari 1995. De regeling (steunmaatregel N 40/95) is goedgekeurd bij beschikking van de Commissie van 1 maart 1995, meegedeeld bij brief SG(95) D/3693 van 24 maart 1995.

(18) Bij brief van 31 mei 1995 hebben de Italiaanse autoriteiten de permanente vertegenwoordiging in kennis gesteld van het besluit van het CIPE (Comitato interministeriale per la programmazione economica — Interministerieel Comité voor de economische programmering) van 10 mei 1995 inzake de criteria, de voorwaarden en de procedure voor de werking van het fonds voor het KMO (steunmaatregel N 662/95). Bij brief SG(95) D/11306 van 7 november 1995 heeft de Commissie verklaard dat de bepalingen van het vorenvermelde CIPE-besluit onder het toepassingsgebied van het garantiefonds vielen — dat reeds was goedgekeurd bij besluit van 1 maart 1995 — en dat aan de daarin vastgestelde limieten en voorwaarden was voldaan.

(19) Bij brief van 28 maart 1997 van de minister van de schatkist, de begroting en de economische programmering is bij de Commissie het ontwerp aangemeld voor het CIPE-besluit tot wijziging van de uitvoeringsvoorschriften voor het Fonds. Bij mededeling SG(97) D/7216 van 25 augustus 1997 heeft de Commissie erop gewezen dat de voorgestelde wijzigingen onder de werkingssfeer van het Garantiefonds vielen — dat reeds was goedgekeurd bij de beschikking van 1 maart 1995 — en aangekondigd dat een afzonderlijke beschikking zou worden vastgesteld over de toepassing van de regeling in de sectoren landbouw, visserij en aquacultuur.

(20) De Italiaanse autoriteiten wijzen erop dat het ontwerp van de regeling was aangemeld zoals voorgeschreven in artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag en was goedgekeurd bij de beschikking van de Commissie van 1 maart 1995 (zie overweging 17). De uitvoeringsbepalingen, die zijn vastgesteld bij het besluit van het CIPE van 10 mei 1995, meegedeeld in vorenvermelde brief van 31 mei 1995, vallen, volgens de Commissie, binnen de werkingssfeer van het reeds goedgekeurde garantiefonds (brief SG(95) D/11306 van 7 november 1995). De Commissie heeft bovendien besloten dat de voorgestelde wijzigingen die bij haar zijn aangemeld bij brief van 28 maart 1997, onder het toepassingsgebied van de reeds goedgekeurde regeling vallen en dat de andere uitvoeringsvoorschriften niet gewijzigd zijn (brief SG(95) D/7216 van 25 augustus 1997).

(21) De Italiaanse autoriteiten concluderen derhalve dat de regeling is aangemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag en dat ze door de Commissie is goedgekeurd, en dat de latere uitvoeringsvoorschriften die op passende wijze aan de Commissie zijn gemeld, geen enkel steunelement bevatten. Zij stellen dat de regeling bijgevolg moet worden beschouwd als een „bestaande steunmaatregel", in de zin van de procedurevoorschriften voor staatssteun die door de Commissie

([4]) Bulletin EG 9-1984.

zijn gecodificeerd. Voor bestaande steunmaatregelen in de zin van artikel 88, lid 1, van het EG-Verdrag, moet de inleiding van een procedure in de zin van artikel 88, lid 2, worden voorafgegaan door een voorstel voor „dienstige maatregelen". De Italiaanse autoriteiten zijn van oordeel dat in dit geval dit voorstel voor dienstige maatregelen niet heeft plaatsgevonden.

Opmerkingen ten gronde

(22) Wat de grond van de zaak betreft, verklaren de Italiaanse autoriteiten voor alles dat hun opmerkingen uitsluitend betrekking hebben op de steun voor schuldconsolidatie en niet op die voor het nemen van participaties of het aangaan van participatieleningen, omdat het fonds daarvoor niet is gebruikt.

(23) Zij vestigen er de aandacht op dat de steun bestemd is voor bedrijven die werkzaam zijn in regio's die onder de toepassing van artikel 87, lid 3, onder a), vallen en derhalve, op grond van de Mededeling van de Commissie over de methode voor de toepassing van artikel 92 (thans artikel 87), lid 3, onder a) en c), op de regionale steunmaatregelen ([5]), in aanmerking moet kunnen komen voor de uitzondering die voor de betrokken gebieden is toegestaan bij artikel 87, lid 3, onder a).

(24) De Italiaanse autoriteiten doen opmerken dat, indien men op de betrokken steunmaatregelen de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden ([6]) toepast, deze richtsnoeren de toepassing van andere steunregelingen die zijn toegestaan voor andere doeleinden dan redding of herstructurering, zoals bijvoorbeeld regionale ontwikkeling of de ontwikkeling van het MKB, niet beletten, op voorwaarde dat de in het kader van deze regelingen toegekende reddings- of herstructureringssteun voldoet aan de voorwaarden die de Commissie voor deze regelingen heeft vastgesteld (punt 2.5, tweede alinea, van de richtsnoeren van 1997).

(25) In verband met de toepassing van de regeling hebben de Italiaanse autoriteiten de volgende opmerkingen gemaakt. Het doel van het in artikel 2 van wet nr. 341/95 bedoelde garantiefonds is te komen tot een herstel van het financieel evenwicht van de MKB's die werkzaam zijn in doelstelling 1-gebieden, door deze bedrijven tegen redelijke voorwaarden toegang te geven tot krediet en ze te helpen om de structurele problemen waarvan de kleine bedrijven in deze gebieden, als gevolg van onvoldoende kapitaal en de bijzonder hoge kosten van financieringen, in de eerste helft van de jaren 90 te lijden hebben, te overwinnen. Het is dus de bedoeling de voornaamste hinderpalen voor de groei van de productiestructuren in Zuid-Italië weg te nemen door de KMO's eenmalige voordelen toe te kennen die tot doel hebben hun bijkomende financiële kosten te verlichten, maar die geen reddings- noch herstructureringssteun vormen.

([5]) PB C 212 van 12.8.1988, blz. 9.
([6]) PB C 283 van 19.9.1997, blz. 2.

(26) Dit is volledig in overeenstemming met de steunregeling die is goedgekeurd bij de brief van de Commissie van 24 maart 1995, waarin duidelijke voorwaarden en criteria zijn vastgesteld die de regeling beperken tot de MKB's die werkzaam zijn in de gebieden die in aanmerking komen voor de in artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag bedoelde uitzonderingen, een regeling die in Molise en Abruzzo (in dit laatste geval tot eind 1996) aanzienlijke voordelen met zich heeft gebracht en waarvan tot ieders voldoening ruim gebruik is gemaakt, zodanig zelfs dat de voor de leningen tegen verlaagde rentevoet beschikbare financiële middelen naar alle waarschijnlijkheid vóór het einde van het najaar 1998, d.w.z. voor de oorspronkelijk vastgestelde termijn namelijk eind 1999, zullen zijn opgebruikt.

(27) In het algemeen genomen moeten de MKB's, om in aanmerking te komen voor leningen tegen een verlaagde rentevoet, kleine bedrijven zijn:

— die essentieel levensvatbaar en rendabel zijn, maar waarvan de financiële balans uit evenwicht is wegens de hoge rente die ze moeten betalen voor kortlopende leningen;

— die op een gegeven datum (30 september 1994) schulden hebben aan bankinstellingen. Het moet gaan om schulden aan banken (er vindt geen consolidatie plaats van schulden aan leveranciers of factoring- of dienstenbedrijven);

— die economisch gezond zijn en niet verwikkeld zijn in faillissementsprocedures;

— die gunstige vooruitzichten hebben voor een herstel van het financieel evenwicht, dankzij passende financieringen, en die structurele kenmerken vertonen die voldoen aan vooraf vastgestelde criteria;

— die niet reeds soortgelijke steun ontvangen en die daarom in aanmerking komen voor een eenmalige steun voor een bepaalde periode, die derhalve niet kan worden beschouwd als steun voor de bedrijfsvoering of als reddingssteun voor productiesectoren in verval of steun voor herstructurering van bedrijven in moeilijkheden;

— die op het tijdstip dat de steun hun wordt toegekend, kunnen aantonen dat ze niet het voorwerp uitmaken van een gerechtelijke procedure;

— die, wat de verlaagde rentevoeten voor de toegestane consolidatie betreft, kunnen aantonen dat ze niet betrokken zijn bij onwettige of witwasoperaties.

(28) Afgezien van de voorwaarde dat ze in doelstelling 1-gebieden moeten zijn gelegen, moeten de MKB's die werkzaam zijn in de sectoren landbouw, verwerking en afzet van landbouwproducten, visserij en aquacultuur, niet alleen aan vorenvermelde eisen voldoen, maar ook overwegend werkzaam zijn in regio's van Zuid-Italië die vooral gericht zijn op landbouw (Puglia en Campania).

(29) De potentiële begunstigden van de steun zijn 41 MKB's die werkzaam zijn in de landbouw en de visserij en die niet meer dan 1 % vertegenwoordigen van de 3 800 aanvragen om steun die op 31 mei bij het garantiefonds waren ingediend. De steunaanvragen ingediend door MKB's die werkzaam zijn in sectoren die met ingang

van 1997 zijn „geschorst", hebben slechts betrekking op schuldconsolidering, en omvatten dus geen steun voor het nemen van participaties en het aangaan van participatieleningen, waarvoor geen bijdrage is verleend, zelfs niet in in aanmerking komende sectoren. Met de steunaanvragen voor sinds november 1997 „geschorste" sectoren is een totaal bedrag van 44,686 miljard lire gemoeid, hetgeen zou overeenkomen met een rentesubsidie voor in totaal 5,4 miljard lire, terwijl de eventuele garanties die zouden moeten worden toegekend in totaal 24 miljard lire belopen. Geen van de 41 in de geschorste sectoren werkzame MKB's heeft, zelfs niet tijdelijk, financiële of andere steun uit het garantiefonds ontvangen en zelfs zonder de schorsing zou de steun die had kunnen worden verleend zeer beperkt zijn geweest.

(30) De essentiële levensvatbaarheid van de 41 MKB's die voor de in artikel 2 van wet nr. 341/95 bepaalde voordelen in aanmerking komen, is reeds bevestigd door de banken die, omdat zij de consolidering van de passiva uitvoeren, bijzondere aandacht hebben besteed aan de evaluatie van de aanvragende bedrijven. Bovendien hebben de ontvangen aanvragen betrekking op rentesubsidies die niet automatisch worden verleend en houden zij rekening met het feit dat 40 % van het risico voor rekening van de bank is en dat de garantie van het fonds niet opvraagbaar is binnen 18 maanden na de uitkering van de steun.

(31) De Italiaanse autoriteiten wijzen erop dat de MKB's die werkzaam zijn in de nog geschorste sectoren reeds dure financieringscontracten hebben gesloten (de meeste reeds vóór november 1997), doordat ze hypothecaire kredieten hebben opgenomen zonder enige subsidie, in het vooruitzicht dat, indien de schorsing zou worden beëindigd, ze vóór de leningen met variabele rentevoet in aanmerking zouden zijn gekomen voor een variabele steun, op basis van referentierentevoeten die ongetwijfeld lager zouden zijn geweest dan die welke in november 1997 aan de Europese Commissie zijn meegedeeld.

(32) Op basis van deze overwegingen zijn de Italiaanse autoriteiten van oordeel dat steunverlening moet worden toegestaan en steun moet worden verleend, vooral aan de kleine bedrijven die, dankzij eenmalige bijdragen, beter in staat zouden zijn een oplossing te vinden voor hun financieringstekorten, die de laatste jaren zeer veel geld heben gekost. Door de steun, inzonderheid in de sectoren landbouw, verwerking en afzet van landbouwproducten, visserij en aquacultuur, te erkennen en toe te staan, kunnen externe structurele factoren waarmee de in Zuid-Italië werkzame bedrijven te maken hebben worden weggenomen. Deze factoren doen de pogingen van deze bedrijven om vrij op de markt te concurreren vaak teniet, en vervalsen aldus de concurrentie tussen de bedrijven.

(33) Tot besluit onderstrepen de Italiaanse autoriteiten dat deze regionale steunregeling door de Commissie is goedgekeurd en alleen steun omvat die wordt toegekend in het kader van het garantiefonds en die voldoet aan de voorwaarden die in de beschikking van de Commissie tot goedkeuring van de betrokken regeling zijn vastgesteld. Zij zijn van oordeel dat de kenmerken van de regeling specifiek verband houden met de verwezenlijking van de doelstelling — die was overeengekomen in het akkoord Pagliarini-Van Miert en is vermeld in punt 1 van het CIPE-besluit — namelijk te komen tot een herstel van het financieel evenwicht van de MKB's (die te lijden hebben gehad van de opheffing van de *Cassa del Mezzogiorno* en van de algemene economische crisis) en een redelijke toegang tot kredieten te bevorderen door de betrekkingen tussen banken en bedrijven te vergemakkelijken.

(34) Wat de betrokkenheid van RIBS bij de regeling betreft (zie overwegingen 14 en 15), hebben de Italiaanse autoriteiten in hun brief van 11 mei 1999 verklaard dat RIBS op basis van het betrokken besluit (dat nog niet in werking is getreden) nooit steun heeft verleend in het kader van de werkingssfeer van het „garantiefonds" als bedoeld in artikel 2 van wet nr. 341/95. Bovendien zijn alle interventies die door RIBS zijn uitgevoerd „tegen marktvoorwaarden" (overeenkomstig wet 662/96) gemeld aan de Europese Commissie die er tot dusver één van heeft goedgekeurd en de andere nog in onderzoek heeft. Deze interventies voldoen aan de voorwaarden die door de Commissie zijn vastgesteld opdat de door RIBS op basis van wet 662/96 toegekende steun niet kan worden beschouwd als staatssteun.

IV. **Beoordeling**

Procedure

(35) De Italiaanse autoriteiten zijn van oordeel dat de Commissie een procedurefout heeft gemaakt door de procedure in te leiden tegen de toepassing van de regeling in de sectoren landbouw en visserij. Zij stellen dat de aangemelde maatregelen (steunmaatregel N 249/97) slechts betrekking hebben op wijzigingen van beperkte omvang in een eerder door de Commissie goedgekeurde steunregeling (steunmaatregelen N 40/95 en N 662/95). Zoals reeds is vermeld in overweging 21, zijn de Italiaanse autoriteiten van oordeel dat, daar de kritiek die de Commissie in haar beschikking tot inleiding van de procedure heeft geuit betrekking heeft op een reeds toegestane steunregeling, de inleiding van de procedure als bedoeld in artikel 88, lid 2, had moeten worden voorafgegaan door een voorstel voor „dienstige maatregelen" in de zin van artikel 88, lid 1, van het Verdrag.

(36) Hoewel zij er niet uitdrukkelijk naar verwijzen, lijken de Italiaanse autoriteiten te refereren aan het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Italgrani [7]. Bij die gelegenheid heeft het Hof beslist dat de Commissie, wanneer zij een individuele steunmaatregel onderzoekt waarvan wordt beweerd dat hij is verleend op basis van een reeds goedgekeurde regeling, deze steunmaatregel niet rechtstreeks mag toetsen aan de bepalingen van het Verdrag. Voordat zij een procedure inleidt moet zij zich beperken tot het onderzoek of de steunmaatregel onder de algemene steunregeling valt en of hij voldoet aan de in de beschikking tot goedkeuring van deze algemene regeling vastgestelde voorwaarden. Indien zij deze handelwijze niet zou volgen, zou de Commissie, bij het onderzoek van individuele steunmaatregelen, haar beslissing tot goedkeuring van de steunregeling, die reeds aan artikel 87, lid 1, van het Verdrag was getoetst, kunnen wijzigen. In dat geval zouden de beginselen van gewettigd

[7] Arrest van 5 oktober 1994, zaak C-47/91, Italiaanse Republiek tegen de Commissie, Jurisprudentie 1994, blz. I-4635.

vertrouwen en rechtszekerheid in de waagschaal worden gesteld, zowel voor de lidstaten als voor de marktdeelnemers, omdat individuele steunmaatregelen die strikt beantwoorden aan de voorwaarden van de beschikking tot goedkeuring van de steunregeling op om het even welk tijdstip door de Commissie opnieuw ter discussie zouden kunnen worden gesteld. Wanneer de Commissie na een dergelijk, beperkt onderzoek constateert dat de individuele steunmaatregel in overeenstemming is met haar beschikking tot goedkeuring van de betrokken regeling, moet deze steun worden beschouwd als een toegestane steun en dus als een bestaande steun. In dat geval moet de Commissie, voordat zij een beslissing neemt tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag, aan de betrokken lidstaten „dienstige maatregelen" in de zin van artikel 88, lid 1, voorstellen. Indien de Commissie daarentegen constateert dat de individuele steunmaatregel niet onder haar beschikking tot goedkeuring van de regeling valt, moet de betrokken steunmaatregel worden beschouwd als een nieuwe steunmaatregel en mag de Commissie de in artikel 88, lid 2, bedoelde procedure inleiden.

(37) Zoals de Italiaanse autoriteiten in hun schriftelijke opmerkingen hebben vermeld (zie overwegingen 17 en 18) is de algemene regeling inzake de regionale steunmaatregelen, die ook de steun omvat die is verleend in het kader van het garantiefonds voor de MKB's die werkzaam zijn in de doelstelling 1-gebieden, goedgekeurd bij brief SG(95) D/3693 van 24 maart 1995 (steunmaatregel N 40/95). De criteria, de uitvoeringsbepalingen en de regels voor de werking van het garantiefonds voor het MKB zijn goedgekeurd bij brief SG(95) D/11306 van 7 november 1995 (steunmaatregel N 662/95).

(38) In de twee beschikkingen van de Commissie waarbij de garantiefondsen voor de MKB's die werkzaam zijn in doelstelling 1-gebieden worden goedgekeurd, zijn echter enkele voorwaarden gesteld. Zowel de brief van de Commissie van 24 maart 1995 (SG(95) D/3693), waarbij steunmaatregel N 40/95 wordt goedgekeurd, als de brief van 7 november 1995 (SG(95) D/11306), waarbij steunmaatregel N 662/95 wordt goedgekeurd, bevatten een slotalinea die als volgt luidt:

„De Commissie vestigt ten slotte de aandacht van de Italiaanse autoriteiten op het feit dat de toepassing van de betrokken regeling dient te gebeuren overeenkomstig de communautaire normen en voorschriften inzake de cumulering van steunmaatregelen voor diverse doeleinden, alsmede die welke gelden voor bepaalde industriële sectoren, onder meer die welke onder de toepassing van het EGKS-Verdrag vallen, vervoer, landbouw en visserij.".

(39) Daaruit volgt dat, wat de toepassing van de regeling in de sectoren landbouw en visserij betreft, de goedkeuring van de Commissie afhankelijk was van de voorwaarde dat de steunverlening door het garantiefonds voor het MKB moest plaatsvinden overeenkomstig de diverse communautaire voorschriften die voor deze sectoren gelden.

(40) Na de ontvangst van de brief van de Italiaanse autoriteiten van 10 april 1997, waarbij de wijzigingen in de uitvoeringsbepalingen van de door het CIBE ingevoerde regeling werden aangemeld, zag de Commissie in dat de regeling in de sectoren landbouw en visserij in feite zou kunnen worden toegepast op een manier die niet in overeenstemming was met de communautaire voorschriften voor deze sectoren. Met name de uitdrukkelijke verwijzing — die voor de eerste maal werd gedaan — naar de rol van RIBS in de kapitalisatiemaatregelen ten gunste van de MKB's in doelstelling 1-gebieden, deed het vermoeden rijzen dat de steun voor deze sectoren niet in overeenstemming met de desbetreffende voorschriften zou kunnen zijn. Dit vermoeden is bevestigd door de antwoorden van de Italiaanse autoriteiten op de vier telexberichten die de diensten van de Commissie hun hadden toegezonden en waarin zij om aanvullende gegevens over de toepassing van de regeling verzocht.

(41) In deze omstandigheden kan de Commissie het argument van de Italiaanse autoriteiten, dat „de regeling moet worden beschouwd als een „bestaande steunmaatregel" in de betekenis die daaraan in de procedurevoorschriften voor de steunmaatregelen van de Staten is gegeven, en die door de Commissie zijn gecodificeerd" niet aanvaarden. De Commissie is van oordeel dat steun die wordt verleend met overtreding van een in de desbetreffende goedkeuringsbeschikking bepaalde voorwaarde, onrechtmatig is, hetgeen haar het recht geeft om rechtstreeks de in artikel 88, lid 2, van het Verdrag bedoelde procedure in te leiden, zonder eerst dienstige maatregelen in de zin van artikel 88, lid 1, hoeven voor te stellen.

Opmerkingen ten gronde

(42) Overeenkomstig artikel 87, lid 1, van het Verdrag zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. De Commissie is van oordeel dat in dit geval alle voorwaarden vervuld zijn voor de toepassing van artikel 87, lid 1. De Commissie stelt bovendien vast dat dit feit door de Italiaanse autoriteiten niet wordt betwist.

(43) Uit de beschrijving van de steunregeling en de in het voorgaande vermelde opmerkingen van de Italiaanse autoriteiten blijkt dat het doel van de regeling is de MKB's die zijn gevestigd in Italiaanse regio's van doelstelling 1, toegang te geven tot krediet tegen gunstiger voorwaarden dan die welke normaal op de kapitaalmarkt gelden. De betrokken steunmaatregelen hebben de vorm van garanties of rentesubsidies.

Wat de garanties betreft, gaat de Commissie uit van het principe, dat is gebaseerd op haar brief aan de lidstaten van 5 april 1989 (SG(89) D/4328), dat alle garanties die rechtstreeks door de staat of via speciaal aangestelde financiële instellingen worden verleend onder de toepassing van artikel 87, lid 1, van het Verdrag vallen. In haar beschikking tot inleiding van de procedure heeft de Commissie, op basis van de door de Italiaanse autoriteiten bij brief van 27 november 1997 verstrekte informatie, berekend dat de huidige waarde van de garanties voor de leningen voor schuldconsolidatie 0,2 % bedraagt ([8]).

([8]) De berekening was gebaseerd op de volgende gegevens: de referentierentevoet bedroeg 8,2 %. Daarvan is de rente afgetrokken die de staat betaalt voor leningen met dezelfde looptijd (6 %) en de rente die moet worden betaald voor de garantie (2 % voor leningen bestemd voor schuldconsolidatie).

Wat de rentesubsidies betreft, kan het fonds aan de ondernemingen een bijdrage verlenen waardoor de rente tegen welke de consolidatie plaatsvindt, wordt verlaagd tot 4,5 %. De rentesubsidie mag echter in geen geval 40 % van de referentierentevoet die geldt op het ogenblik dat het consolidatiecontract wordt gesloten, overschrijden. In haar beschikking tot inleiding van de procedure heeft de Commissie, op basis van dezelfde gegevens, berekend dat het subsidie-equivalent van deze bijdrage 12,9 % bedraagt.

De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat het totale steunpercentage 13,1 % bedraagt en dat de steun kon oplopen tot 100 % voor bedrijven in moeilijkheden ([9]).

In hun schriftelijke opmerkingen wijzen de Italiaanse autoriteiten erop dat, indien de nationale referentierentevoet later wordt verlaagd, het werkelijke steunpercentage op het ogenblik dat de leningen en de garanties worden toegekend lager zou kunnen zijn dan het door de Commissie berekende percentage.

Het is dus niet mogelijk nauwkeurig het steunbedrag te berekenen, omdat dit afhankelijk is van de rentevoet die wordt toegepast op het tijdstip waarop de lening wordt toegekend en van de voorwaarden waarop de lening wordt toegekend. De Commissie concludeert derhalve dat de toekenning van rentesubsidies en garanties een staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, vormt. Dit is door Italië ook niet betwist.

(44) De regeling vervalst bovendien de concurrentie en beïnvloedt het handelsverkeer tussen de lidstaten. Volgens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte informatie zou de steun kunnen worden verleend aan 41 MKB's in de sectoren landbouw en visserij. Hoewel de betalingen momenteel zijn opgeschort in afwachting van een definitieve beslissing van de Commissie over de toepassing van de regeling in deze sectoren, zou de steun, indien hij wordt goedgekeurd, rentesubsidies voor consolidatiemaatregelen omvatten voor een bedrag van 5,4 miljard LIT, met de mogelijkheid garanties te verlenen voor een bedrag van 24 miljard LIT. Daar de Italiaanse autoriteiten geen gegevens hebben verstrekt waaruit het tegenovergestelde blijkt, is de Commissie van oordeel dat kan worden aangenomen dat ten minste een aantal van deze bedrijven actief zijn in sectoren waarin het aandeel van het intracommunautaire handelsverkeer relevant is. In 1996 bedroeg de totale invoer van levensmiddelen in Italië uit andere lidstaten 28,734 miljard LIT en de Italiaanse uitvoer naar andere lidstaten 17,821 miljard LIT ([10]).

(45) Het in artikel 87, lid 1, van het Verdrag vervatte verbod op het verlenen van staatssteun is niet onvoorwaardelijk. Het is echter duidelijk dat de in artikel 87, lid 2, van het Verdrag bedoelde uitzonderingen in dit geval niet van toepassing zijn en de Italiaanse autoriteiten hebben er overigens geen beroep op gedaan. De steun is evenmin bestemd om de uitvoering van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen, noch om een ernstige verstoring in de economie van een lidstaat op te heffen, in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), noch om de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen, in de zin van artikel 87, lid 3, onder d). Daarom moet worden onderzocht of voor de toepassing van de betrokken maatregelen een uitzondering kan worden gemaakt op grond van artikel 87, lid 3, onder a), of artikel 87, lid 3, onder c) van het Verdrag.

(46) Wat de maatregelen inzake schuldconsolidatie betreft die door het garantiefonds zijn uitgevoerd, merkt de Commissie in de eerste plaats op dat deze steunmaatregelen niet bestemd zijn om nieuwe investeringen te financieren, zoals is voorgeschreven bij de kaderregeling inzake staatssteun in de sectoren landbouw ([11]) en visserij ([12]).

(47) De Italiaanse autoriteiten hebben voorts benadrukt dat de begunstigde MKB's niet kunnen worden beschouwd als bedrijven in moeilijkheden. De Italiaanse autoriteiten hebben er dienaangaande op gewezen dat de in het kader van de regeling toegekende garanties slechts 60 % van het bedrag van de lening dekken en dat de garantie bovendien niet kan worden opgevraagd wanneer de schuldenaar failliet gaat binnen 18 maanden na de toekenning van de steun. Volgens de Italiaanse autoriteiten zijn de begunstigde bedrijven substantieel levensvatbare bedrijven en zijn zij in staat winst te maken, maar is hun financiële balans uit evenwicht wegens de rente die zij moeten betalen voor leningen op korte termijn. Uit deze verklaringen concludeert de Commissie dat de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden ([13]) niet toepasbaar zijn op de betrokken maatregelen. De ontoepasbaarheid van deze richtsnoeren wordt bovendien bevestigd door het feit dat de begunstigde geen herstructureringsplan hoeft in te dienen om voor steun in aanmerking te komen.

(48) In haar beschikking tot inleiding van de procedure heeft de Commissie erop gewezen dat er nog twijfel bestond over het feit of de door de Italiaanse autoriteiten toegepaste steunmaatregelen, die geen verband houden met investeringen en niet bestemd zijn voor de redding of herstructurering van bedrijven in moeilijkheden, als verenigbaar met artikel 87 van het Verdrag konden worden beschouwd. De betrokken maatregelen hebben namelijk de vorm van steun voor de bedrijfsvoering, waarvoor de Commissie krachtens artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag geen toestemming kan geven. De opmerkingen van de Italiaanse autoriteiten bevestigen dat het doel van de maatregel is de kosten van de

([9]) Mededeling van de Commissie aan de lidstaten: „Toepassing van de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag en van artikel 5 van Richtlijn 80/723/EEG op openbare bedrijven in de industriesector" (PB C 307 van 13.11.1993, blz. 3).

([10]) *Bron*: Ministerie voor Landbouwbeleid.

([11]) Kaderregeling inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten (PB C 29 van 2.2.1996, blz. 4).

([12]) Richtsnoeren voor het onderzoek van de nationale steunmaatregelen in de visserij- en aquacultuursector (PB C 100 van 27.3.1997, blz. 12).

([13]) Zie voetnoot 6.

begunstigden te verlichten en dat er geen tegenprestatie van de begunstigden is die geacht kan worden de ontwikkeling van bepaalde economische bedrijvigheden of van bepaalde regionale economieën te bevorderen. Op basis van de door de jurisprudentie gevestigde beginselen [14] ziet de Commissie zich verplicht te concluderen dat de betrokken maatregel niet in aanmerking kan komen voor de in artikel 87, lid 3, onder c) van het Verdrag bedoelde uitzondering.

(49) In hun opmerkingen wijzen de Italiaanse autoriteiten erop dat de steun bestemd is voor bedrijven die zijn gevestigd in regio's als bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a), waarvoor derhalve krachtens de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen van de Commissie [15] een uitzondering zou moeten gelden.

(50) Overeenkomstig punt 6.1 van de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen van 1998 [16] moeten de steunprojecten die vóór de mededeling van de richtsnoeren aan de lidstaten reeds waren aangemeld, worden beoordeeld op basis van de ten tijde van de aanmelding geldende criteria. In punt I.6 van de Mededeling van de Commissie [17] inzake de wijze van toepassing van artikel 92, lid 3, onder a) en c) [18], van het EG-Verdrag op regionale steunmaatregelen is bepaald dat de Commissie, als erkenning van de bijzondere problematiek van deze regio's, als afwijking, voor de betrokken regio's in bepaalde gevallen steun voor de bedrijfsvoering kan toestaan op bepaalde voorwaarden die in de daaropvolgende streepjes zijn vermeld. Volgens het tweede streepje „moet de steun bedoeld zijn om een duurzame en evenwichtige ontwikkeling van de economische bedrijvigheid te bevorderen en communautair gezien geen overcapaciteit in de bedrijfstak teweegbrengen, waardoor het daaruit voortvloeiende probleem voor de bedrijfstak in de Gemeenschap ernstiger wordt dan het aanvankelijke regionale probleem; in dit verband is een sectorale benadering vereist en moeten met name de communautaire voorschriften, richtlijnen en beleidsvoornemens die gelden voor bepaalde sectoren van de industrie (staal, scheepsbouw, synthetische vezels, textiel en kleding) en de landbouw, alsmede voor bepaalde agro-industrieën in acht worden genomen."

(51) In de sectoren van landbouw en visserij, die de productie, de verwerking en de afzet van de in bijlage I opgenomen producten omvatten, heeft de Commissie reeds gedurende vele jaren steeds de betaling van steun voor de bedrijfsvoering verboden in alle regio's, ook in die welke onder toepassing van artikel 87, lid 3, onder a) vallen. Wegens de aard van deze steun kan hij verstoringen veroorzaken van de regels voor de ordening der landbouwmarkten, waaraan voorrang wordt toegekend boven de mededingingsbepalingen van het Verdrag [19]. Deze benadering is herhaaldelijk bevestigd [20]. De Commissie heeft met name verschillende negatieve eindbeslissingen genomen ten aanzien van door Italië aangemelde steunmaatregelen waarin uitdrukkelijk werd bevestigd dat de steun voor bedrijfsvoering in de landbouwsector niet in aanmerking kon komen voor de uitzondering als bedoeld in artikel 87, lid 3, onder a), van het Verdrag [21].

(52) Bovendien kan, overeenkomstig de kaderregeling inzake staatssteun voor investeringen voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten, slechts steun worden verleend voorzover deze voldoet aan de sectorale beperkingen die zijn vastgesteld bij Beschikking 94/173/EG van de Commissie [22]. Deze sectorale beperkingen verbieden investeringen in activiteiten op het gebied van de verwerking en de afzet in landbouwsectoren in de Gemeenschap die met een overschot aan productiecapaciteit kunnen te kampen hebben en gelden, overeenkomstig de in Beschikking 94/173/EG bepaalde voorwaarden, voor het gehele grondgebied van de Gemeenschap, met inbegrip van de regio's die onder het bepaalde in artikel 87, lid 3, onder a) vallen. Het zou weinig consequent van de Commissie zijn indien zij investeringssteun ten gunste van bepaalde activiteiten in de landbouwsector zou verbieden, maar anderzijds steun voor de bedrijfsvoering voor dezelfde activiteiten zou toestaan, inzonderheid indien niet wordt gewaarborgd dat de steun voor schuldverlichting niet kan worden gebruikt om niet-subsidiabele investeringen te financieren.

(53) Uit bovenstaande overwegingen moet worden geconcludeerd dat de steun in de vorm van rentesubsidies en garanties voor schuldconsolidaties die Italië wil verlenen aan bedrijven in de sectoren landbouw en visserij in de zin van artikel 2 van het wetsdecreet dat is omgezet in wet 341/95 en de bijbehorende uitvoeringsbepalingen die zijn vastgesteld bij het CIPE-besluit van 10 mei 1995 en latere wijzigingen, staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, is die niet in aanmerking komt voor één van de uitzonderingen waarin is voorzien bij artikel 87, leden 2 en 3.

[14] Inzonderheid het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 8 juni 1995 in de zaak T-459/93, Siemens tegen de Commissie, Jurisprudentie 1995 blz. II-1675 en de daarin aangehaalde jurisprudentie.
[15] Zie voetnoot 5.
[16] PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9.
[17] Zie voetnoot 5.
[18] Thans artikel 87.
[19] Arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in de zaak 177/78, Pigs and Bacon, Commissie tegen McCarren, Jurisprudentie 1979, blz. 2161.
[20] Twintigste Verslag over het mededingingsbeleid, 1990, punten 337 en 347; Eenentwintigste Verslag over het mededingingsbeleid, 1991, punten 316 en 317; Tweeëntwintigste Verslag over het mededingingsbeleid, 1992, punten 503 en 504; Drieëntwintigste Verslag over het mededingingsbeleid, 1993, punten 547 en 548; Vijfentwintigste Verslag over het mededingingsbeleid, 1995, blz. 238-240; Zesentwintigste Verslag over het mededingingsbeleid, 1996, blz. 251-255.
[21] Beschikking 95/366/EG van de Commissie van 14 maart 1995 inzake de door Italië (Sardinië) toegekende steun in de sector landbouw (PB L 218 van 14.9.1995, blz. 20); Beschikking 97/106/EG van de Commissie inzake de in regionale wet nr. 25/93 van de regio Sicilië vervatte steunmaatregelen (PB L 37 van 7.2.1997, blz. 11); Beschikking 97/612/EG van de Commissie van 16 april 1997 betreffende door de regio Sardinië (Italië) verleende steun in de landbouwsector (PB L 248 van 11.9.1997, blz. 27).
[22] Beschikking van de Commissie van 22 maart 1994 tot vaststelling van de selectiecriteria voor investeringen ter verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van land- en bosbouwproducten en tot intrekking van Beschikking 90/342/EEG (PB L 79 van 23.3.1994).

(54) Aangezien de Italiaanse autoriteiten hebben verklaard dat het fonds niet is gebruikt om participatieleningen of investeringen voor de aankoop van participaties te garanderen, hoeft in deze beschikking op dit aspect van de zaak niet verder te worden ingegaan.

(55) Aangezien de Italiaanse autoriteiten bovendien hebben verklaard dat het CIPE-besluit over de deelname van RIBS in kapitalisatiemaatregelen niet voorziet in de mogelijkheid om steun te verlenen die de bij wet 662/96 vastgestelde beperkingen overschrijdt (zie overweging 15) en dat alle kapitalisatiemaatregelen die RIBS in het kader van die wet heeft uitgevoerd, ieder afzonderlijk aan de Commissie zullen worden aangemeld, hoeft in deze beschikking niet verder op dit aspect van de zaak te worden ingegaan.

V. **Conclusies**

(56) De Commissie is van oordeel dat Italië, doordat dit land geen rekening heeft gehouden met de specifieke voorschriften die van toepassing zijn op de sectoren landbouw en visserij, de steunmaatregelen bedoeld in artikel 2 van het wetsdecreet dat is omgezet in wet 341/95 en latere wijzigingen, onwettig heeft vastgesteld, zonder de voorwaarden in acht te nemen die waren bepaald in de Beschikking van de Commissie van 10 maart 1995, meegedeeld bij brief van 24 maart 1995.

(57) Aangezien de Italiaanse autoriteiten evenwel hebben bevestigd dat alle procedures voor de uitkering van de steun zijn opgeschort op het ogenblik dat de Commissie zich tegen deze steun heeft gekant en dat er daarvoor ook geen enkele steun is uitgekeerd, hoeft ook geen steun te worden teruggevorderd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De staatssteun die Italië voornemens is aan bedrijven die werkzaam zijn in de sectoren landbouw en visserij te verlenen voor schuldconsolidatie als bedoeld in artikel 2 van wetsdecreet nr. 244 van 23 juni 1995, omgezet in wet nr. 341 van 8 augustus 1995, is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en met de toepassing van de EER-overeenkomst. De steunmaatregel mag derhalve niet ten uitvoer worden gelegd.

Artikel 2

Italië deelt de Commissie binnen twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft getroffen om aan deze beschikking gevolg te geven.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 10 november 1999.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie